

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Petra Hatalu na neverejnom zasadnutí 14. augusta 2012 v Bratislave o sťažnosti vyžiadanej osoby **L. H.** proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 3. augusta 2012, sp. zn. 4 Ntc 11/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **L. H. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením sudkyňa Krajského súdu v Nitre podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o EZR) na návrh krajského prokurátora rozhodla o vzatí vyžiadanej osoby **L. H.** do vydávacej väzby, a to v konaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu, vydaného Mestským súdom Székesfehérvár (Maďarská republika) 16. apríla 2012 pod č. 5.Bny.157/2012.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote sťažnosť vyžiadaná osoba **L. H.**. Domáhala sa ňou preskúmania porušenia jej práv ako obvineného uvedených v § 34 ods. 1 Tr. por. ako aj práv jeho obhajkyne ku ktorému došlo ich neinformovaním o úkone zmeny predbežnej väzby na väzbu vydávaciu a tiež tým, že nemala možnosť oboznámiť sa s originálom európskeho zatýkacieho rozkazu a jeho prekladom ako aj zbavením práva robiť si poznámky k dôkazom, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a predkladať dôkazné návrhy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako ak konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby **L. H.** nie je dôvodná.

V konaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu sa podľa § 1 ods. 2 zákona o EZR všeobecný predpis o trestnom konaní, t.j. Trestný poriadok na nerešpektovanie ktorého

sa odvoláva sťažovateľ, použije len subsidiárne. V prípade väzby, či už predbežnej alebo vydávacej zákon o EZR ako osobitný predpis obsahuje v tejto otázke osobitnú úpravu tak z hľadiska samotných väzobných dôvodov ako aj väzobných lehôt ako aj postupu konania predchádzajúceho samotnému rozhodnutiu o väzbe. Nevypočutie vyžiadanej osoby pred rozhodnutím o vzatí do vydávacej väzby nekoliduje s článkom 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a preto nemohlo dôjsť ani k porušeniu práva sťažovateľa na obhajobu zaručeného ústavou. Obhajovacie práva vyžiadanej osoby pred samotným rozhodnutím o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu (ktoré konanie ešte neprebehlo) upravuje ustanovenie § 22 ods. 3 zákona o EZR podľa ktorého súd pred rozhodnutím umožní vyžiadanej osobe a jej obhajcovi vyjadriť sa písomne k európskemu zatýkaciemu rozkazu. Ak v tomto vyjadrení vyžiadaná osoba alebo jej obhajca o to požiada alebo ak to považuje súd za potrebné, o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodne súd na verejnom zasadnutí.

Pre vykonanie verejného zasadnutia vzhľadom na to, že zákon o EZR nemá v tejto oblasti osobitnú úpravu, platí zákonná úprava uvedená v Trestnom poriadku. Z nej jednoznačne vyplýva právo vyžiadanej osoby a jej obhajcu byť prítomný na verejnom zasadnutí a osobne vznášať námietky proti pozitívnemu rozhodnutiu o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, teda domáhať sa rozhodnutia, že vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu sa odmieta.

Z uvedeného vyplýva, že postupom krajského súdu predchádzajúcim rozhodnutiu o vzatí do vydávacej väzby nemohlo dôjsť k porušeniu sťažovateľových práv, a preto Najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby L. H. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 14. augusta 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková